

djeržat, da by won tejšch we wječnej Ssmerczi samostacj dyrbjat. Tak tejšch: Ja sym předy dyžli Abraham, to je woboje tak welje prajene. Ja sym wječny wschehomozny Boh. Schtuž njeteł wot Riechow woziwicj, Ssmerczi czejnycj a žiwjenju pschindž chze, temu dyrbi psches me pomhane bydž. Teho so nejsu ani Mojsaš, ani druhsy Prophetojo kwalicj moli, pschetož woni bjechu schizy Czlowekejo, Krystus pať je Boh a Czloweť teho. Dla može won žiwjenje a Sbožnosj dawacj, a hewať nihto.)

To je jara troschtne, a jene wjeste Wopokasanje nascheje Wjery, dyž my sposnasemy, so Krystus je wječny a wjerny Syn Boži. Kajž

tejšch tajkich Sswietšenjow welje wjazy we Szenju je. Tehodla my nasche Dowjerenje hamo lutzj nanjeho stajicj dyrbimy, a hewať na žaneho Czloweka, a so na jeho Sstowo wjeszje spuszcjecj, pschetož, wone je Božo Sstowo a nemože thacj. Schtož won praji, to dyrbi haj bydž a do Wječnoszje nesmolicj, runje tak matho, hacj to smolito je, so Boh psches tajke Sstowo Nebeka a Semju s Niczeho scjint je. To wukče swjeru, a dzakujče so Bohu sa tajku Wuczbu, a proschče jeho, so won was psches swojeho swjateho Ducha pschi Sstowi sderžecj a tak psches Krystusa wječnje sbožnych scjinicj chzjt. Amen! Amen!

Na Nedzelu Palmarum.

Lubj Lasowarjo,

Dokelž to Szenje stem na 1. Nedzelu Adventa psches jene je, da nasch neb. Docht. Luther žane nowe Wukładowanje na tu Nedzelu stajit neje; ale pokaze nas na Wukładowanje Szenja prjenjeje Nedzelle Adventa. Tam je tejšch namakasch.

Konž prjenjeho Zhela,

Biž na Symmu pschindže, a ma Wukładowanja Szenjow wot prjenjeho Adventa hacj do Jutrow.

*

*

*

Ja ktemu Knesej wolach so:

Sstysch moje Sdychowanje!

Ach! pomhaj mi, moj Sbožniko,

A žonuj Lasowanje!

Ma to sy, Božo, pomhať mi;

Brdž sa to Czesj a Kwalba tzi.

Czesj BOHU Knesej dajče.

*

*

*